

afgjort, om han havde Penge nok med sig eller ei, Dpreisning, fordi han er opholdt og hensat i Arrest? En saadan Lov mangle vi, og selv om Vedkommende bliver nok saameget frifundet, selv om det Offentlige bliver paalagt Omkostningerne, har han dog maattet taale den uretlige Anhødelse og den uretlige Arrest; thi det vide vi jo Alle, at naar der i hundrede Tilfælde skeer vilkaarlig Arrestation af Politimestrene, saa blive de i de ti Tilfælde ikke dømt af Høiesteret for denne Overtrædelse af deres Myndighed. Det er ikke mere end faa Dage siden, at Høiesteret lod udgaae en Dom, i hvis Præmisser stod, at Underdommeren havde ført Undersøgelsen med en forudfattet Mening mod den Tiltalte; men han blev derfor ikke videre anseet; han maa altsaa have havt Lov dertil. Det er saaledes i den personlige Friheds Interesse, at jeg anseer det rigtigt, at § 1 udgaaer; jeg troer ikke, at Almeensikkerheden vil lide det allermindste Skaar ved, at Loven indskrænkes til § 2. Naar nemlig en Person streifer omkring, og det kommer til Politimestrens Kundskab, saa kan han jo anvende § 2, han kan give ham et Tilhold om paa staaende Job at søge Arbejde der og der, og saaledes faae ham ind under Politimyndigheden, og dette Tilhold er den Paagældende pligtig at respectere. Det forekommer mig at være en Inconsequens, der paa ingen Maade kan siges at være i Grundlovens Aand, at paa samme Tid, som man søger at indskrænke Politimagten og at faae det bragt berhen til, at faae en forbedret Retspleie, som ikke bryr lide af nogen som helst Vilkaarlighed, udvider eller skaber man nye Politiforfeelser. Disse Betragtninger have gjort, at jeg har stillet mit Endringsforslag til § 1. Jeg har ikke imødegaaet de Bemærkninger, som findes i Motiverne til Lovudkastet og som henviser til fremmede Love. Jeg troer nemlig, at man i alle Lovgivnings-Spørgsmaal for det Første skal tage vore egne Retsforhold i Betragtning, saaledes som de have udviklet sig,

og dernæst den hele statsretlige Charakter, saaledes som den er for Diebliffet her tillands. Jeg troer, at det kan være os aldeles ligegyldigt, hvor mange og hvor strenge Lovforskrifter Preussen eller Frankrig give med Hensyn til Pasvæsenet og Omreisning. De Forhold, som der er finde Sted, kunne være meget variable, og ialtsald passe de ikke til vore Forhold. Dette kan Enhver skjønne, naar han til Exempel sammenligner, hvad man læser om det tydske og franske Pasvæsen med den Kjendsgjerning, at vi ikke kjende til noget Pasvæsen i Kongeriget Danmark. Hertil skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

H. M. Petersen: Jeg troer ikke, at jeg behøver at anføre mange Ord for at motivere det lille Endringsforslag, jeg har stillet til § 2. Det vil sees af den anden Sætning i § 2, at Fattigbestyrelsen skal være Politiovrigheden behjælpelig med at anvise lovligt Erhverv for den, der savner saadant. Følgen deraf forekommer mig maa være den, at det er ligesaa rimeligt, at de communale Autoriteter ere Politiovrigheden behjælpelige med at foreskrive de Betingelser og Regler, hvorved man sættes istand til at paasee, at den Arbejdsløse virkelig benytter sig af det anviste Erhverv, og navnlig til visse Tider møder og derom selv giver Oplysning. Det er jo naturligt, at Følgen af Forslaget vil være en lille Smule Indskrænkning af den vilkaarlige Politibehandling; men det har ogsaa været min Hensigt at indskrænke denne. Ved Siden deraf kan jeg heller ikke andet end troe, at selv om det ikke kommer ind i Loven, vil dog alligevel vedkommende Politimyndighed i de allerfleste Tilfælde henvende sig til de communale Autoriteter, som jo ufeilbarlig maae have et større Kjendskab til, hvad her er nødvendigt at vide, end Politiovrigheden. Jeg skal ikke længere opholde mig ved dette lille Forslag, men tillade mig at anbefale det til Vedtagelse.